

úspešne zvládli. Nesedia Vám na tom tie nervy? Dvaja ľudia s inými názormi sa občas trochu hlasnejšie pohovárajú o svojej pravde. Malá vojna ideí je v tomto svete úplne bežná a vraj občas aj veľmi zdravá. V každom prípade sme sa už naučili nechávať nezhody za sebou. To znamená, že počas praxe nám to nespôsobilo veľké ťažkosti. Desať dní praxe v hospici dopadlo skvele. Druhý, nadstavbový kurz, bol

pod vedením akéhosi pána doktora, ktorý bol celkom sympaták. Samozrejme sa to nezaobišlo bez nejakých tých odborných slov, o ktorých stredoškólači, aj keď zdravotníckeho zamerania, nemajú ani páru. To sa však po pár otázkach stratilo ako peniaze z mojej peňaženky. Jediné negatívum, ktoré som ja síce ako chlap veľmi nevnímal, bolo ubytovanie, zaprášené skrine a more pavúkov, ktoré som

musel vypustiť do voľnej prírody asi z piatich izieb. Neuveriteľný pacifista. Vo voľných chvíľach sme si zahrali bedminton alebo si šli „zaplávať“. Naozaj, pre mňa ako pre dosť náročného človeka na zážitky, to bola ohromná skúsenosť, ktorá mi dala mnoho vecí, od pochopenia, cez zručnosti, až po ... To by som asi nemal spomínať.

MAREK

NOVÝ ŽIVOT

Čo je to vlastne život? Aká je jeho reálna definícia? Akú má hodnotu? Začína sa nový život už u matky v maternici alebo až keď sa dieťa narodí? Ja som mala tú možnosť vidieť na vlastné oči, ako taký „nový život“ prichádza na svet.

„Tak, ešte trochu potlačte. Výborne, ide vám to skvele.“ Sálou sa nesú príkazy a povzbudenia z úst doktora a sestričiek, vo vzduchu je cítiť zmes rôznych emócií.

Zhlboka dýčajte! Ešte zatlačte. Tak, a je to.“ Posledný výdych, ston, bolestivý krč. Sekunda napätia a nervozity - počuť nádych dieťaťa a napokon sa sálou ozýva detský plač. Je tak prenikavý, že sa nedá nepočuť. Práve sa narodila malá princezná Laura. Doktor dvíha malý batôžtek a ukazuje ho mamičke: „Gratulujem, je to krásne dievčatko.“ V tej chvíli sa slzy šťastia nezadržateľne kotúľajú po mamkinej unavenej tvári. Už necíti žiadnu bolesť, len nekonečný oceán šťastia. Doktor prestrihuje pupočnú šnúru, ktorá bola celých 9

mesiacov „spojkou“ medzi matkou a dieťaťom. Prechádzali cez ňu všetky živiny, ale hlavne emócie a láska. Láska od oboch rodičov, šťastie, že je všetko tak, ako má byť, radosť zo spoločného potomka. Celý ten čas si mamka predstavovala, ako asi vyzerá, na koho sa podobá, aká bude, keď vyberala meno. A teraz konečne nadišla tá chvíľa, keď si dieťaťko k sebe môže privinúť, keď si môže odpovedať na všetky otázky, ktoré si kládla, kým ho nosila pod srdcom. Konečne ho môže chytiť za drobné prstečky, pobožkať na malé, plačom zvrátené čelo, prstami prejsť po lícach, robiť

AKÚ
HODNOTU
MÁ ŽIVOT???

cestičku v jemných vláskach, začať pomaly spoznávať a zahrňať nevyčerpatelnou materinskou láskou živú bábiku.

Po polhodinke dobehne šťastný ocino, ktorý neskrýva radosť a od šťastia nevie, či má skôr vybozkávať manželku alebo dcérku. Manželku, ženu, ktorá mu na svet priviedla ich spoločný výsledok lásky, ktorá si vytrpela obrovské bolesti, ktoré však stáli za to, ktorá sa strhaná a unavená bolesťami a zároveň úsmevom na tvári zotavuje na posteli, manželka, žena a zároveň po prvýkrát matka. A dcérka, ktorá je

mimochodom celá po mamke, spokojne leží zabalená v zavinovačke, ktorá tiež raz bude mamkou a ešte ani len netuší, akú radosť majú hrdí rodičia.

Ani neviete, ako a vypadnú slzy dojatia aj Vám. Hneď ako sa malá narodila, som sa rozplakala. Sú to také okamihy a emócie, ktoré len tak nezažijete a len tak sa s nimi nestretnete. Ja som sa s nimi stretla tiež po prvý raz a dúfam, že takýchto okamihov bude stále viac a viac. Prajem ich zažiť každému. Srdce Vám od radosti skáče ostošesť, keď vidíte, ako sa dieťa prvýkrát nadýchne, rozplače, ako dáva najavo, že už je tu, medzi nami. Je to dar. Vitaj na svete, Laura.

Presne pre tieto momenty som rada, že mám školu, akú mám a aj keď nie vždy je na praxi všetko tip-top, tak aj tak sú dni, kedy som jednoducho šťastná. Je to niečo neopísateľne krásne, čo Vás núti odchádzať z nemocnice domov s úsmevom na tvári.

IVA

